

İsa Mesih bir Ölüyü Diriltiyor

Yuhanna 11

11 Meryem ile kızkardeşi Marta'nın köyü olan

Beytanya'dan Lazar adında bir adam hastalanmıştı.

²Meryem, Rab'be güzel kokulu yağ sürüp saçlarıyla O'nun ayaklarını silen kadındı. Hasta Lazar ise Meryem'in kardeşiydi. ³İki kızkardeş İsa'ya, "Rab, sevdiğin kişi hasta" diye haber gönderdiler.

⁴İsa bunu işitince, "Bu hastalık ölümle sonuçlanmayacak; Tanrı'nın yüceliğine, Tanrı Oğlu'nun yüceltilmesine hizmet edecek" dedi.

⁵İsa Marta'yı, kızkardeşini ve Lazar'ı severdi. ⁶⁻⁷Bu nedenle, Lazar'ın hasta olduğunu duyunca bulunduğu yerde iki gün daha kaldıktan sonra öğrencilere, "Yahudiye'ye dönelim" dedi.

⁸Öğrenciler, "Rabbî" dediler, "Yahudi yetkililer demin seni taşlamaya kalkıştılar. Yine oraya mı gidiyorsun?"

⁹İsa şu karşılığı verdi: "Günün on iki saati yok mu? Gündüz yürüyen sendelemez. Çünkü bu dünyanın ışığını görür. ¹⁰Oysa gece yürüyen sendeler. Çünkü kendisinde ışık yoktur."

¹¹Bu sözleri söyledikten sonra, "Dostumuz Lazar uyudu" diye ekledi, "Onu uyandırmaya gidiyorum."

¹²Öğrenciler, "Ya Rab" dediler, "Uyuduysa iyileşecektir."

¹³İsa Lazar'ın ölümünden söz ediyordu, ama onlar olağan uykudan söz ettiğini sanmışlardı. ¹⁴Bunun üzerine İsa açıkça, "Lazar öldü" dedi. ¹⁵"İman edesiniz diye, orada bulunmadığıma sizin için seviniyorum. Şimdi onun yanına gidelim."

¹⁶"İkiz" diye anılan Tomas öbür öğrencilere, "Biz de

gidelim, O'nunla birlikte ölelim!" dedi.

¹⁷ İsa Beytanya'ya yaklaşıncı Lazar'ın dört gündür mezarda olduğunu öğrendi. ¹⁸ Beytanya, Yerusalim'e on beş ok atımı kadar uzaklıktaydı. ¹⁹ Birçok Yahudi, kardeşlerini yitiren Marta'yla Meryem'i avutmaya gelmişti. ²⁰ Marta İsa'nın geldiğini duyunca O'nu karşılamaya çıktı, Meryem ise evde kaldı.

²¹ Marta İsa'ya, "Ya Rab" dedi, "Burada olsaydın, kardeşim ölmezdi. ²² Şimdi bile, Tanrı'dan ne dilerse Tanrı'nın onu sana vereceğini biliyorum."

²³ İsa, "Kardeşin dirilecektir" dedi.

²⁴ Marta, "Son gün, diriliş günü onun dirileceğini biliyorum" dedi.

²⁵ İsa ona, "Diriliş ve yaşam Ben'im" dedi. "Bana iman eden kişi ölse de yaşayacaktır. ²⁶ Yaşayan ve bana iman eden asla ölmeyecek. Buna iman ediyor musun?"

²⁷ Marta, "Evet, ya Rab" dedi. "Senin, dünyaya gelecek olan Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğuna iman ettim." ²⁸ Bunu söyledikten sonra gidip kızkardeşi Meryem'i gizlice çağırdı. "Öğretmen burada, seni çağırıyor" dedi.

²⁹ Meryem bunu işitince hemen kalkıp İsa'nın yanına gitti.

³⁰ İsa henüz köye varmamıştı, hâlâ Marta'nın kendisini karşıladığı yerdeydi. ³¹ Meryem'le birlikte evde bulunan ve kendisini teselli eden Yahudiler, onun hızla kalkıp dışarı çıktığını gördüler. Ağlamak için mezara gittiğini sanarak onu izlediler.

³² Meryem İsa'nın bulunduğu yere vardı. O'nu görünce ayaklarına kapanarak, "Ya Rab" dedi, "Burada olsaydın, kardeşim ölmezdi."

³³ Meryem'in ve onunla gelen Yahudiler'in ağladığını

gören İsa'nın içini hüznün kapladı, yüreği sızladı. ³⁴“Onu nereye koydunuz?” diye sordu.

O'na, “Ya Rab, gel gör” dediler.

³⁵İsa ağladı. ³⁶Yahudiler, “Bakın, onu ne kadar seviyormuş!” dediler.

³⁷Ama içlerinden bazıları, “Körün gözlerini açan bu kişi, Lazar'ın ölümünü de önleyemez miydi?” dediler.

³⁸İsa yine derinden hüznülenerek mezara vardı. Mezar bir mağaraydı, girişinde de bir taş duruyordu. ³⁹İsa, “Taşı çekin!” dedi.

Ölenin kızkardeşi Marta, “Rab, o artık kokmuştur, öleli dört gün oldu” dedi.

⁴⁰İsa ona, “Ben sana, ‘İman edersen Tanrı'nın yüceliğini göreceksin’ demedim mi?” dedi.

⁴¹Bunun üzerine taşı çektiler. İsa gözlerini gökyüzüne kaldırarak şöyle dedi: “Baba, beni işittiğin için sana şükrediyorum. ⁴²Beni her zaman işittiğini biliyordum. Ama bunu, çevrede duran halk için, beni senin gönderdiğine iman etsinler diye söyledim.” ⁴³Bunları söyledikten sonra yüksek sesle, “Lazar, dışarı çık!” diye bağırdı.

⁴⁴Ölü, elleri ayakları sargılarla bağlı, yüzü peşkirle sarılmış olarak dışarı çıktı. İsa oradakilere, “Onu çözün, bırakın gitsin” dedi.

⁴⁵O zaman, Meryem'e gelen ve İsa'nın yaptıklarını gören Yahudiler'in birçoğu İsa'ya iman etti. ⁴⁶Ama içlerinden bazıları Ferisiler'e giderek İsa'nın yaptıklarını onlara bildirdiler.

⁴⁷Bunun üzerine başkâhinler ve Ferisiler, Yüksek Kurul'u toplayıp dediler ki, “Ne yapacağız? Bu adam birçok

doğüstü belirti gerçekleştiriyor. ⁴⁸ Böyle devam etmesine izin verirsek, herkes O'na iman edecek. Romalılar da gelip kutsal yerimizi ve ulusumuzu ortadan kaldıracaklar.”

⁴⁹ İçlerinden biri, o yıl başkâhin olan Kayafa, “Hiçbir şey bilmiyorsunuz” dedi. ⁵⁰ “Bütün ulus yok olacağına, halk uğruna bir tek adamın ölmesi sizin için daha uygun. Bunu anlamıyor musunuz?”

⁵¹⁻⁵² Bunu kendiliğinden söylemiyordu. O yılın başkâhini olarak İsa'nın, ulusun uğruna, ve yalnız ulusun uğruna değil, Tanrı'nın dağılmış çocuklarını toplayıp birleştirmek için de öleceğine ilişkin peygamberlikte bulunuyordu.

⁵³ Böylece o günden itibaren İsa'yı öldürmek için düzen kurmaya başladılar.

⁵⁴ Bu yüzden İsa artık Yahudiler arasında açıkça dolaşmaz oldu. Oradan ayrılarak çöle yakın bir yere, Efrayim denilen kente gitti. Öğrencileriyle birlikte orada kaldı.

⁵⁵ Yahudiler'in Fısıh Bayramı yakındı. Taşradakilerin birçoğu bayramdan önce arınmak için Yeruşalim'e gitti.

⁵⁶ Orada İsa'yı arayıp durdular. Tapınaktayken birbirlerine, “Ne dersiniz, bayrama hiç gelmeyecek mi?” diye soruyorlardı.

⁵⁷ Başkâhinlerle Ferisiler O'nu yakalayabilmek için, yerini bilenlerin haber vermesini buyurmuşlardı.

**Öyküdeki karakterler neler hissetiler?*

**Öyküyü okurken sen neler hissettin?*

**İsa Mesih'e iman etmek ve yaşama sahib olmak arasındaki bağlantı nedir? (24-25)*

**Keşfettiklerini kimlerle paylaşabilirsin?*